

FARNÍ LISTY

ROČNÍK: XXXV

FARNOST SVATÉHO ANTONÍNA

ČÍSLO: 1/2026

TÝDEN MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ

Každý leden prožíváme Týden modliteb za jednotu křesťanů. Rozdělení mezi církvemi bolí. Jsou to rány z minulosti, které se stále hojí. A je dobře, že se za jejich uzdravení a za nacházení cest k překonání rozdělení chceme modlit.

Výzvu k modlitbě za jednotu ovšem můžeme vnímat i jinak. Nejen mezi církvemi, ale také uvnitř té naší. Katolická církev sama o sobě není imunní vůči rozdělení. Různost zbožnosti, generací, názorů, očekávání. Pnutí mezi tradicí a obnovou. Mezi těmi, kdo hledají jistotu v jasných formách, a těmi, kdo vnímají víru jako otevřené hledání. Tato různorodost se zrcadlí i v našem farním společenství. A právě tady můžeme s úsilím o jednotu začít.

Jednota není totéž co uniformita. Neznamená, že musíme být stejní, myslet stejně nebo mít stejné potřeby. Znamená ale, že přes rozdíly poznáváme, že patříme k sobě. Že se navzájem potřebujeme. Že nikdo není zbytečný. A že Kristus není rozdělen.

Modlitba za jednotu je tedy víc než připomínka dávných sporů. Je výzvou k tomu, abychom pečovali o vztahy, naslouchali jeden druhému a hledali společnou řeč. Možná ne vždycky najdeme souhlas – ale můžeme najít úctu a ochotu jít spolu dál.

Co můžeme udělat pro jednotu naší farnosti?

Váš Pavel Semela, farář

STALO SE

Tříkrálová sbírka v naší farnosti

Boží hod vánoční na kůru

OHLÉDNUTÍ ZA KURZY ALFA

STALO SE

Na podzim loňského roku, jak je tomu již dobrým zvykem, jsme u nás na faře zahájili nový ročník kurzu Alfa – sérii večerů, kde se lidé mohou v uvolněné atmosféře ptát na otázky víry a hledat odpovědi bez závazků a předsudků. Na jednotlivých večerech se střídalo do deseti účastníků, každý s vlastním příběhem a vlastními otázkami. Scházeli jsme se pravidelně v úterý večer, povídali si o tom, co víra znamená v praktickém životě, debatovali jsme, sdíleli zkušenosti – a taky jsme se občas jen dobře bavili u jídla.

Pro mě osobně bylo nejcennější pozorovat, jak se postupně vytvářela atmosféra důvěry, kde bylo možné mluvit otevřeně i o těch nejtěžších tématech. Předloni jsem sám kurzy absolvoval, loni už jsem byl na druhé straně jako pořadatel – a bylo fascinující sledovat tu cestu znovu, tentokrát z jiné perspektivy. Hlavně při diskuzích jsem si uvědomoval, jak moc se mi změnil pohled na některé otázky, které jsem si sám kladl. Kurzy obohatily nejen účastníky, ale i nás, kteří jsme je vedli – připomněly nám, proč vlastně věříme a co to pro nás znamená. Nic z toho by nefungovalo bez faráře Pavla Semely, který dokáže mluvit o víře srozumitelně a poutavě, bez dobrovolníků z farnosti, kteří zajišťovali jídlo a zázemí, a bez vašich modliteb, jež kurzy doprovázely. Doufám, že některé z našich účastníků občas potkáme i v kostele, a už teď se těším na další ročník kurzu.

Vojtěch Marszalek

MANŽELSKÉ VEČERY

STALO SE

Sedm tematických večerů. Sedm manželských párů, v případě naší skupiny poměrně homogenních co do věku (méně i více pokročilého středního) i co do rodinné situace (s výjimkou jednoho páru, kterému už děti vyletěly z hnízda, máme vesměs děti ještě školou povinné). Na naší faře proběhl mezi Dušičkami a Vánoci třetí běh Manželských večerů (a na svátek Křtu Páně jsme se s odstupem sešli na „vyhodnocovací afterparty“).

Pro ty, kteří se s tímto projektem ještě nesetkali, jeho krátké představení: Jedná se o program vytvořený na konci 90. let manželi Silou a Nickym Leeovými z Velké Británie. Ti spolu s řadou opravdu různorodých

manželských párů, které byly ochotné podělit se o své mnohdy dost intimní či bolestné zkušenosti, a s několika odborníky z řad psychologů, manželských poradců a dalších specialistů natočili sedm videí (v roce 2021 v aktualizované verzi), která tvoří osnovu jednotlivých večerů. Jejich témata jsou: *Pevnější spojení*, *Umění komunikace*, *Řešení konfliktů*, *Síla odpuštění*, *Vliv rodiny*, *Dobrý sex* a *Láska v akci*.

Každý večer začíná společnou večeří. V našem případě to znamenalo, že každý manželský pár jednu neděli uvařil večeři pro všechny včetně předkrmu a dezertu, prostřel atd. Protože se samozřejmě všichni snažili, aby vše bylo co nejlepší, připomínalo to trochu jednu nejmenovanou populární reality show, jen s tím rozdílem, že u nás se netaktizovalo a hlavně nekritizovalo, nýbrž jen a jen zaslouženě chválilo ☺.

Poté už dojde na zmiňovaná videa. V jejich průběhu je zařazeno několik pauz, během nichž si mají jednotlivé páry pohovořit o nastolených tématech, popř. odpovědět na otázky v jakémsi pracovním sešitě, který je nedílnou součástí projektu. Vždy se ale jedná o rozhovor pouze uvnitř daného manželského páru (během pauz se pouští tichá hudba, která pomáhá jednotlivé rozhovory „odizolovat“). Nikdy nedochází ke sdílení mezi páry vzájemně, což je skutečnost minimálně pro většinu účastníků zásadní.

Ve videích se manželé Leeovi netají svou vírou, několikrát zmíní i její důležitost pro ně osobně a každý díl zakončí krátkou modlitbou. Ale zároveň z jejich úst mnohokrát zazní, že s vírou všech účastníků nepočítají, a v probíraném obsahu se neobjevují žádná náboženská nebo v úzkém slova smyslu s křesťanskou morálkou spjatá témata. Vzhledem k tomu, že ne ve všech manželských párech jsou oba partneři (stejně) věřící, je tato skutečnost také velmi důležitá.

Celkově jsme se na závěrečném setkání shodli, že se nám líbil nedogmatický, „decentní“ přístup manželů Leeových: nabízíme vám náš pohled, naši zkušenost, pestrou škálu zkušeností řady manželských párů a spíše pro doplnění i názory odborníků; chceme vám pomoci v rozvíjení vašeho vztahu, ale víme, že každý máte svůj životní příběh, jste v jiné momentální situaci a jste asi i v různé míře nastaveni na to, něčí „rady“ přijímat. Zaujaly nás především otevřené výpovědi manželů, při kterých jsme se mnohdy i zasmáli, ale také nám občas asi všem i trochu zatrnulo...

Svůj význam má pochopitelně už jen ten fakt, že jsme po sedm večerů vyrazili spolu, leč bez dětí, že jsme se nechali přimět k tomu „tady a teď“ spolu mluvit o zadaných otázkách... a že snad není možné, aby to, ať jsou náš postoj k takovýmto projektům i kondice našeho partnerského vztahu jakékoli, nepřineslo všechno dohromady aspoň nějakou pozitivní změnu v našem manželství...

Proto je také v plánu uskutečnit na konci tohoto kalendářního roku další běh tohoto programu a všechny žijící v manželství bychom chtěli povzbudit k tomu, aby pouvažovali, zda by se i oni nechtěli nechat takto obohatit.

Anuša Lizáková

ROK NADĚJE A SLAVNOSTNÍ VÁNOČNÍ OBĚD V ARCIBISKUPSKÉM PALÁCI

STALO SE

Rozloučili jsme se s rokem 2025, rokem naděje, nikoliv však s nadějí jako takovou. Ráda bych se v té souvislosti zmínila o jedné akci, která má vazby na naši farnost, a sice o slavnostním obědě na pražském arcibiskupství na Boží hod vánoční, který se letos konal už po osmadvacáté. Pořádá ho Komunita Sant'Egidio, která se stará o lidi bez přístřeší, migranty, osamělé seniory a také o děti, nemocné a vězně. Základními pilíři této komunity, která vznikla roku 1968 v Římě a aktuálně působí ve více než 70 zemích, jsou modlitba, chudí a mír.

Příprava slavnostního vánočního oběda začala již na podzim a probíhala intenzivně celý advent. Oběd byl financován z dobrovolných příspěvků drobných dárců a do akce byla také zapojena řada dobrovolníků, neboť bylo třeba zajistit pohoštění včetně vánočního cukroví, připravit pěkné prostředí a dárky a pomoci při roznášce jídla a úklidu. Vypadá to sice jednoduše, ale v praxi je to docela náročné na čas, organizaci a dostatek dobrovolníků. Letos byl také poprvé u vánočního oběda pořádán koncert vážné hudby. Zpíval operní zpěvák Martin Bareš za klavírního doprovodu Petry Matějové a pěti houslistů.

Celá akce byla zahájena v devět hodin dopoledne modlitbou v Biskupské kapli Arcibiskupského paláce. Potom se dobrovolníci

dali čile do díla s přípravou. Na oběd, který byl kromě úvodního přípitku bez alkoholu, přišlo asi dvě stě strážníků. Podávala se kachna s knedlíky a zelím a potom vánoční cukroví.

Po obědě se rozdávaly dárky. Vzhledem k sociální situaci hostů byly nanejvýš praktické: pro muže potřeby na holení, teplé ponožky, bundy, svetry, spací pytle, baterky nebo čelovky a jiné věci, pro ženy rovněž teplé oblečení, svítlny a dámská kosmetika.

Tento slavnostní oběd splnil hned několik věcí najednou. Všichni pozvaní hosté mohli prožít, že ve svých trablech nejsou sami, že na ně někdo myslí a chtěl jim dát něco hezkého. Bylo to o lidské blízkosti, souvazečnosti a lidské důstojnosti, ale také o radosti a naději pro všechny zúčastněné včetně organizátorů. Ti totiž mohli poznat, že nejen potřební lidé potřebují je, ale že i oni potřebují potřebné lidi. Jak řekla Kristina Koldinská, která vstoupila do Komunity Sant'Egidio již brzy po jejím zahájení činnosti v ČR: „Práce pro tyto lidi mi pomohla dozrát.“ Jinými slovy, pomáhat pomáhá.

Všichni zúčastnění hosté se chovali maximálně způsobně a byli spokojení, zkrátka vládla tam radostná atmosféra. A pro zúčastněné dobrovolníky byla velká satisfakce vidět, jak se upravení a vymydlení lidé bez přístřeší radují z dárků, které dostali od dárců. Komunita Sant'Egidio ocenila i pomoc našich farníků včetně našeho faráře, někteří zase přispěli cukrovím, jiní finančně.

Dá-li Bůh, sejdou se lidé ke slavnostnímu obědu na Boží hod vánoční na pražském arcibiskupství i v tomto roce. Přejme jim to. Je to jeden ze světlých bodů jejich životů, který dává naději.

Martina Votrubová

TÍM, ŽE (SE S)VĚŘÍME, JSME SI BLÍŽ

DOTAZNÍK

Přiblížit ty, se kterými se v kostele vídáme, nám může pomoci rozhovor. Děkuji těm, kdo jsou ochotni se s námi podělit a odpovědět na vždy stejné otázky. Tentokrát se ptáme Filipa Runda, studenta informatiky a rodilého farníka. Často se vyskytuje v presbytáři, občas s houslemi na kůru a zřídka na stránkách tohoto plátku, kde spolu se svou sestrou pod rubrikou *Zdivočelý Lilo* šíří dezinformace.

Můžete nám prozradit, jaké je Vaše oblíbené místo?

Mým oblíbeným rčením je Všude dobře, doma nejlíp. Jako správný ajiťák tedy nejradši sedím u počítače, a dokud nejde o život (věčný), tak nevytáhnou paty z domu.

Se kterou současnou osobností nebo postavou z historie byste se nejraději potkal a o čem byste s ní hovořil?

Rád bych si zahrál pod taktovkou nějakého slavného dirigenta, třeba Leonarda Bernsteina. Pravděpodobně by však se mnou během pár minut ztratil trpělivost.

Které místo v Bibli Vás nejvíc oslovuje?

Chtěl jsem se pokusit o vtip, a tak jsem v Bibli vyhledal oslovení „Filipe“, a překvapilo mě, že mne tento oslovující úryvek s mým oslovením skutečně oslovil: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš?“ (Jan 14,9)

Prozradte nám modlitbu nejbližší Vašemu srdci...

Mám své oblíbené modlitby, ale nedokážu se ubránit tomu, že s jejich opakováním postupně přestávám vnímat jejich význam. Proto je mému srdci nejbližší modlitba vlastními slovy.

Kterých ateistů si vážíte?

Vážím si těch ateistů, kteří jsou ochotni vážit si křesťanů. (Uvědomil jsem si, že se tento vztah zacyklí, jestliže se najde ateista, který řekne: „Vážím si těch křesťanů, kteří jsou ochotni vážit si ateistů,“ načež mi došlo, že tady nejsem u zkoušky z programování.)

Kdy jste byl naposledy v kině? Na jakém filmu?

V kině jsem již dlouho nebyl, ale minulý měsíc jsem na Netflixu viděl nově uvedený film Na nože: Probuzení mrtvého muže, kterým moje oblíbená detektivní série nabrala překvapivě náboženský směr.

A v divadle?

Protože Státní opera spadá pod Národní divadlo, uvedu balet Romeo a Julie, na kterém jsem byl před dvěma lety.

Který je Váš nejoblíbenější spisovatel nebo básník?

Nemohu o sobě říci, že jsem milovník básní, ale navždy budu vděčný Guillaumeu Apollinairovi, díky němuž jsem odmaturoval.

Kterou hudbu rád posloucháte?

Jedna otázka je těžší než druhá, ale tahle je snad nejtěžší ze všech. K jejímu zodpovězení jsem přizval svůj telefon, který toho o mně ví více než já sám. S radostí mi shrnul uplynulý rok: „Tvůj rok 2025 byl silný mix rytmického, vírou nabitého hip-hopu a vzletných gospelových hymen, energicky prodchnutých globálním popem, a cappella překvapeními a jedinečnými geek-chic groovy.“ Ať už to znamená cokoli.

Co právě čtete?

Momentálně čtu knihu s názvem Analýza dat z dotazníkových šetření prof. Hany Řezankové. Nemá to žádnou souvislost s farním dotazníkem, který v minulých týdnech krutě testoval zapomnětlivost některých spolufarníků. Má to co do činění s mou bakalářskou prací.

Která teologická kniha Vás v poslední době zaujala?

V současnosti se spolu s dalšími pěti ovečkami pod vedením statného Berana připravuji na biřmování, přičemž čerpáme mimo jiné z knihy YOUCAT: Kurz víry.

Který kostel nebo bohoslužebný prostor se Vám nejvíce líbí?

Nádherný je třeba kostel sv. Mikuláše na Malostranském náměstí. Ale obzvlášť v těchto časech bych nechtěl klást důraz na bohatou výzdobu kostelů, ale na něco mnohem důležitějšího, nehmátatelného – na teplotu vytápění.

Kdy a kde byl Váš nejkrásnější bohoslužebný zážitek?

Nejspíše na některé ze mší na křesťanském letním táboře JUMP v Kostelním Vydří. Rád se také účastním pravidelných rytmických mší v naší farnosti.

Z čeho máte obavy?

Z toho, jak se naše soukromí, obzvlášť na internetu, postupně vytrácí, a když se někdo snaží za své soukromí bojovat, je okolím vnímán jako padouch, který „má co skrývat“.

Na co se těšíte?

Až letos završím své bakalářské studium. Načež se bezhlavě vrhnu do studia magisterského.

Otázky kladl JB

ZPOVĚĎ KATOLICKÉ KONZERVY

ŽIVOT VÍRY

„Ty jsi, babi, taková katolická konzerva,“ konstatoval před nedávnem můj vnuk. „A jak jsi na to přišel?“ – Nevěděl, ale rychle se zamyslel. „Modlíš se růženec... promiň, to je teda hodně out. A ty tvý mariánský zjevení, to už dávno psychiatři diagnostikovali... prof. Vondráček třeba, tu jeho knížku jsem našel u vás v knihovně!“ Mávla jsem nad diskusí rukou, protože znám svého anarchistu a věčného rejpalu. Když jsem se však dozvěděla, že snad Dikasterium pro nauku víry doporučilo nepoužívat tituly Panny Marie Spoluvykupitelka a Prostřednice všech milostí, musela jsem se nad svou láskou k Panně Marii zamyslet. Hlavní argument tohoto rozhodnutí je obava, aby Panna Maria nezastínila Pána Ježíše. Myslím, že Panna Maria by byla poslední, která by chtěla s Pánem Ježíšem soupeřit, ale místo hledání teoretických teologických argumentů jsem si spíš převyprávěla svůj osobní příběh cesty k ní – Matce Boží.

Na svatební cestu jsme jeli s manželem v roce 1971 do Beskyd. Proč zrovna tam, nevím. Zapíchli jsme prst do mapy. Ubytovali jsme se v horské chalupě, kterou pronajímali manželé Janošcovi. Ona vařila, on dělal správce a údržbáře a po večerech hrál na housle. Jednou si k nám paní Janošcová po obědě přisedla. „Jestlipak víte, že tady za kopcem se zjevuje Panna Maria?“ My jako naprostí pitomci jsme zůstali s otevřenou pusou. „Jak zjevuje? A jaká panna?“

„No přece Panna Maria! Vy nevíte, kdo je Panna Maria?“

Autorka kresby: Sofia Ryantová

„Víme... Ta, co drží mimino v kostele...“ Paní Janošcová nad námi v duchu spráskla ruce, ale nevzdala to. „Je to tady za kopcem. Sejděte do Kelčova na autobus a tam už vám řeknou.“ A my z čiré zvědavosti poslechli. Na Turzovce to bylo moc zajímavé. Věřící, kteří stoupali do kopce, hned pochopili, že jsme naprostí mimoni, a dělali nám průvodce. Všude po cestě ležely převrácené umělohmotné stolečky a kolem se válely ubrusy, sošky a květiny. „To nám dělej z výboru. My sem dáme stolečky se soškama Panny Marie a Pána Ježíše a oni v noci přijdou a všechno to poválej. A tak my ráno jdeme a dáváme to zase do pořádku. Pořád dokola...“ Nabrali jsme si vodu, vyšplhali na kopec, kde nám ukázali místo zjevení, a vrátili se do Janošcovic chaloupky. Panna Maria na nás udělala dojem, ale tím to taky skončilo.

Trvalo deset let, než jsme uvěřili, vstoupili do církve a nechali se posléze vyhodit z práce. Psal se rok 1981. Rok, kdy se Panna Maria začala zjevovat v Medžugorje. To jsme samozřejmě nevěděli, ale P. Kohlíček a P. Inocenc, františkán, se postarali. Asi naše obrácení četli v trochu širším kontextu, a tak nás postrčili: „Jedte do Medžugorje.“ P. Kohlíček vytáhl argument, že můj muž je napůl Chorvat, a P. Inocenc, že Medžugorje spravují františkáni, naši borci! Jako by říkali: „Jedte poděkovat.“ A tak my, zase spíš ze zvědavosti, se vzácnou výjezdní doložkou v ruce, poslechli. V Medžugorje jsme zastihli podobnou situaci jako na Turzovce. Nikde nic, jen blátivé cesty rozšlapané od prvních poutníků a čtyři malé děti, které se modlily růženec a dívaly se přitom s otevřenýma očima nad sebe. Malý Jakov byl tak malý, že ho za obětním stolem nebylo skoro vidět. Před kostelem stálo policejní auto. Kajícně přiznávám, že jsem neděkovala. Připadala jsem si jako dobyvatelka severního pólu, která se přes všechny překážky dostala někam, kde to je nebezpečné a zakázané.

To až po letech, kdy člověk trochu přijde k rozumu, dojde mu, že celou tu dobu ho někdo vedl, chránil, čumák mu občas v loužičce omočil a postrkoval ho správným směrem. Když to nešlo z východu (Turzovka), tak zatlačíme z jihu (Medžugorje). Slyšela jsem kdysi kázání v jednom kostele: „To máme Panenka Marií! Fatimskou, Lurdeskou, Guadalupskou, Medžugorskou, Turzovskou...!“ A celý kostel se smál. Nikdy už jsem do toho kostela nevkročila.

Matka Boží a matka naše se zjevuje poslední staletí na mnoha místech častěji právě proto, že tolik zbloudilých duší jako kdysi my dva se toulá současným světem a nevědí, čím jsou – že jsou její. Nevědí, že ona je přivede ke svému Synu tou nejkratší možnou cestou. Není jeho konkurence, ale spolupracovnice. Nahání ztracené ovečky svému Synu do náruče. Nedělá si žádné zásluhy. Vždyť ona byla první (spolu se sv. Josefem), která se Božímu Synu v podobě bezmocného dítěte, které vyšlo z jejího lůna, dokázala poklonit.

Děkuju, maminko, nejrůznějšími tituly ozdobená, milá naše Panno Maria.

Věra Eliášková

JE TO OTÁZKA PRINCIPU?

ZAMYŠLENÍ

Stalo se to v supermarketu. U pokladen byly obrovské fronty a v nich lidé s plnými nákupními vozíky. Čekala jsem v jedné z nich už asi dvacet minut, přestože přede mnou byl jen jeden zákazník – a fronta za mnou začala povážlivě narůstat.

U pokladny stála starší žena, která se už delší dobu úporně dohadovala s pokladní. Tvrdila, že jí naučtovala o pět korun víc. Pokladní trpělivě přepočítávala každou položku, ale stará paní se nedala přesvědčit: „Taky umím počítat, ale podle mých výpočtů je to o pět korun víc.“

„Já to nepočítám, to dělá automat a ten je spolehlivý,“ řekla pokladní trochu podrážděně.

„Zavolejte vedoucího,“ dožadovala se žena. Zákazník, který stál přede mnou, to už nevydržel a pokusil se zasáhnout: „Paní, prosím Vás, buďte už zticha. Rád Vám dám těch pět korun, jenom už nezdržujte!“

Stará dáma se urazila: „To je otázka principu!“ A otočila se k muži zády a čekala na manažera prodejny.

Za mnou se ozývalo stále silnější reptání, které nepřestalo, ani když manažer konečně dorazil k pokladně. Rychle zjistil, kde se stala chyba: „Paní, chcete uplatnit slevu, na kterou nemáte nárok.“ Zvedl balíček a ukázal jí ho: „Toto zboží je ve slevě, jen pokud si vezmete dvě balení.“

Avšak stará paní se stále ještě nevzdávala: „Pak by to mělo být jasně uvedeno. Ničeho takového jsem si nevšimla!“ Zaplatila, sbalila si koupené potraviny a beze slova omluvy odešla. Pokladní poděkovala manažerovi a také já jsem se k jejím díkům ráda připojila.

„Ta stará paní měla občanskou odvahu,“ řekl někdo za mnou, „jen je škoda, že tolik lidí nechápe, že senioři jsou tvrdohlaví. Tak to prostě je.“ Za tohoto neznámého za mnou, za onu starou paní i za lidi ve frontě, kteří tak nadávali, jsem se v duchu modlila a žehnala jim.

Všichni jednou zestárneme. Dej Bůh, abychom, až se to stane, jsme my byli takoví, že nás naši bližní budou moc mít rádi! Amen.

Barbora Thielová

Moje první vzpomínka na farní knihovnu u Sv. Antonína sahá někam do devadesátých let, kdy pod vedením o. Petra Eliáše ve farních prostorách ve Strojnické začal klíčit její zárodek.

Postupem času s dalšími duchovními správci se knihovna stěhovala, až nakonec zakotvila ve zповědní místnosti, kde sídlí dodnes. Posléze se naše cesty na dlouho rozešly a znovu jsem na ni „narazila“ až vloni. Sháněla jsem jednu teologickou knihu a kardinál Duka, u kterého jsem si jinak půjčovala duchovní literaturu, ji zrovna neměl. A tak jsem začala pátrat dál. A ejhle – u Sv. Antonína je knihovna pořád, jen už se v ní moc nepůjčuje.

A tak jsem se – trochu ze zvědavosti, jaké knižní poklady tam asi najdu, a trochu hnána pocitem, že bych pro svou farnost taky mohla občas hnout prstem – rozhodla, že se ji pokusím dát do kupy. Bylo mi líto, aby takové místo leželo ladem. V současné době proto knihovnu postupně katalogizuji, vytvářím seznam toho, co tam vlastně máme, a snažím se ji zbavit alespoň té nejhorší špíny.

Až bude hotovo, ráda bych na webových stránkách farnosti zveřejnila seznam knih a knižní fond trochu zúžila a omladila. Najdeme v něm totiž velké množství titulů, které jsou velmi staré nebo ve špatném stavu – plesnivé, potřhané či rozpadající se – a o které už dnes pravděpodobně nebude velký zájem. Zároveň bych chtěla, aby knihovna byla skutečně převážně farní. Postupem času se do ní totiž dostaly různé pozůstalosti a nesourodé knihy, a proto bych vzhledem k omezenému prostoru ráda soustředila fond především na teologickou a náboženskou literaturu.

A proč to všechno vlastně píšu? Kladu si totiž jednu kruciólní otázku: bude o farní knihovnu vůbec zájem? Doufám, že ve farnosti jsou ještě lidé, kteří rádi čtou a zároveň ocení, když si nemusí každou knihu kupovat. Ale co když je jen přání otcem myšlenky? Takže jste tu někde? ☺ Budu moc ráda, když mi napíšete své podněty a připomínky a třeba i odpovědi na tyto otázky:

Měli byste zájem o farní knihovnu? A pokud ano, jaký typ literatury byste preferovali?

Za všechny reakce a podněty budu velmi ráda.

Běla Svobodová (bjela.svobodova@gmail.com)

ZÁPIS DO KMŠ

INFO

„Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“ (Lk 6,38)

Jako v minulých letech jsme se i tento rok aktivně zúčastnili Tříkrálové sbírky. Děti vinšovaly nový rok v mnoha úřadech a také na pracovištích svých rodičů.

S novým rokem přicházejí změny v termínech zápisů do škol mateřských i základních. Proto zveme nové zájemce o naši školku na Dny otevřených dveří, které se uskuteční ve středu 4. 2. a v úterý 10. 2. v čase 15:00–17:00. Jste spolu se svými dětmi srdečně zváni přijít si pohrát do naší školky a seznámit se tak s jejím prostředím.

Zápis do KMŠ sv. Klimenta proběhne v úterý 17. 3. 2026.

Veškeré informace naleznete na našich webových stránkách: <https://www.kmskliment.cz/>

Těšíme se na nové děti a jejich rodiče.

S přáním všeho dobrého v roce 2026

kolektiv KMŠ sv. Klimenta
<http://www.facebook.com/kmskliment>

Jako každoročně v tuto dobu i letos připomínám, že od roku 2011 se ve farnosti v duchovním spojení modlíme Věřím v Boha, Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci za manželství svá i jiná i za ta, v nichž jeden byl již povolán na věčnost. Do modlitby můžeme zahrnout i všechny, kdo slibem uzavřeli trvalý svazek s Bohem.

Kolem svátku sv. Valentina bude u nás probíhat tradiční Národní týden manželství, letos v termínu 9.–15. 2. 2026. Mottem letošního ročníku je „Co vám o manželství neřekli“ – viz www.tydenmanzelstvi.cz.

Irena Červenková

O SRDÍČKU

ČETBA

Knížku *O srdíčku* (autorka Susanne Margreiter-McQuie) dostala moje dcera Lucka ve školce (CMŠ) na památku, když odcházela. A tehdy se mi zdála trošku prvoplánová. Špinavá srdíčka versus čistá srdíčka. Moje dcera si ale knížku oblíbila. Nejen proto, že je bohatě ilustrovaná, ale také proto, že příběh je srozumitelný. Překvapilo mě, že si knížku otevřela i ve školním věku, a to opakovaně.

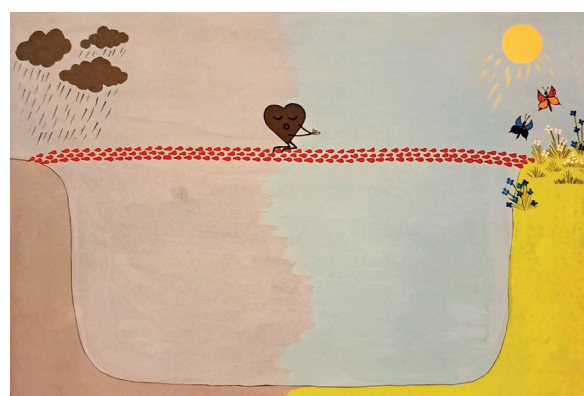
„Mám tu knížku ráda, protože je o srdíčku. Je hodně o tom, proč nemáš dělat zlé věci. V městečku černých srdíček bylo mračno a nikdo se k sobě nechoval hezky. A pak tam přišel Ježíš, ale jim se nelíbilo, co říká, a tak ho zabili. Černá srdíčka se mohla dostat do země bílých srdíček, pokud se na mostě mezi dvěma zeměmi pomodlí k Bohu. Byla to jediná možná cesta. Naše hlavní srdíčko se snaží dostat přes propast jakkoliv jinak – dá třeba někomu květinu, ale zase ho brzy napadne něco zlého. Nakonec pochopí, že to jinak nepůjde, než se opravdu pomodlit.

Hodně se mi líbilo, že šlo napravené srdíčko navštívit černá srdíčka a pomáhalo jim a radilo, jak se stát bílým srdíčkem.

Doporučila bych to určitě těm, kteří se chystají na zpověď nebo na první svaté přijímání. Někdy můžeš pomoci i těm, kteří se nechovají pěkně.“

Tolik doporučení od Lucky (9 let) a já pouze doplním, že knihu vydalo nakladatelství Samuel, které především pro dětskou a teenagerskou literaturu vřele doporučuji. Jejich knihkupectví najdete v Soukenické ulici, kousek od tramvajové zastávky Dlouhá třída.

Jitka Rosypalová

Tehdy se malé ♥ konečně rozhodlo po tom mostě přejít. Modlilo se: „Pane Ježíši Kriste, odpusť mi prosím tě moje hříchy a daruj mi čisté srdce.“

I ty se můžeš modlit stejně tak jako to malé ♥, aby ti Ježíš odpustil tvoje hříchy. Tvé srdíčko bude pak stejně zářivě čisté jako ♥ Ježíšovo.

UDÁLOSTI V SOUSEDSTVÍ – duchovní, kulturní a vzdělávací tipy

INSPIRACE

- ❖ **22. 1. (ČT) 17:00–19:00** ST. ANDREWS MADRIGAL GROUP: Arcidiecézní charita Praha zve na koncert 16členného studentského sboru z University of St. Andrews ve Skotsku. Kostel Panny Marie Matky ustavičné pomoci a sv. Kajetána, Nerudova 22, Praha – Malá Strana. Vstupné dobrovolné.
- ❖ **22. 1. (ČT) 19:30** TEOLOGIE OSVOBOZENÍ KDYSI A DNES – Teologie osvobození nejprve vzbuzovala kontroverze pro své údajné východisko v marxistické filozofii, posléze se etablovala jako legitimní teologický proud a dnes její ozvuky najdeme i v oficiálních církevních textech. Co je však jejím skutečným obsahem a z jakých základů původně vychází?

A jakých podob nabývá v teologii dnes? Hosté: Kateřina Bali, Jan Bierhanzl, Petr Jandejsek. Klášter dominikánů sv. Jiljí, vstup Jalovcová 2, Praha – Staré Město. Live stream + záznam na YouTube v rámci platformy Dominikánská 8.

- ❖ **9. 2. (PO) 15:30 UMĚLÁ INTELIGENCE: HISTORIE, SOUČASNOST A BUDOUCNOST** – přednáška doc. RNDr. Bohumíra Štědrone, CSc., v rámci cyklu *Seniorských pondělků*; tématem budou začátky AI před více než 50 lety, současný stav a prognóza vývoje AI. Klubovna Ústřední pobočky MKP, Mariánské nám. 98/1, Praha – Staré Město. Vstupné zdarma, rezervace míst na e-mailové adrese jan.richter@mlp.cz.
- ❖ **14. 2. (SO) 18:00–24:00 ŠESTÝ SPOLEČENSKÝ VEČER A PLES** Arcidiecézní charity Praha v sále hotelu Belvedere (Milady Horákové 19). K tanci a poslechu hraje skupina UNISONO Vlašim, ples moderuje Vladimír Kořen. Vstupenky v ceně 400 Kč; objednávky jsou možné na e-mailu ples@praha.charita.cz. Výtěžek plesu půjde na rekonstrukci Domova seniorů sv. Václava ve Staré Boleslavi.
- ❖ **20. 2. (PÁ) 17:00 – 22. 2. (NE) 13:00 POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA S P. VLADIMÍREM MÁLKEM** na Svaté Hoře. Exercicie začínají mší sv. v bazilice a končí nedělním obědem. Cena 2050 Kč. Přihlášení pomocí formuláře: farnost-svatahora.cz. Dotazy na GSM: 731 619 800.

TÝDEN MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ 18.–25. 1. 2026

leitmotiv: *Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni* (Ef 4,4)

- ❖ Pozvání ke společným modlitbám od ČBK a ERC je ke stažení na https://cbk.cirkev.cz/dokumenty/tyden-modliteb-za-jednotu-krestanu-18-25-ledna-2026_359; pozvánky na události viz <https://www.ekumenickarada.cz/>.

APOŠTOLÁT MODLITBY pro únor 2026

úmysl Svatého otce a národní úmysl podle *Celosvětové sítě modlitby s papežem*, <https://www.csmp.cz/>

- ❖ **Za děti trpící nevyléčitelnými nemocemi:** *Modleme se, aby děti trpící nevyléčitelnými nemocemi a jejich rodiny obdržely nezbytnou lékařskou péči a podporu a aby nikdy neztratily sílu a naději.*
- ❖ **Za kněžská a řeholní povolání:** *Modleme se, aby mladí lidé, kteří vnímají Boží povolání ke kněžství či zasvěcenému životu, našli dobré průvodce při rozlišování.*

(**Leden 2026:** Za modlitbu se slovem Božím | Za biskupy | Naléhavý úmysl: *Modleme se za oběti teroristického útoku v Sydney, namířeného proti židovské komunitě. Ať skončí antisemitské násilí a z našich srdcí zmizí nenávist.*)

DÁRCOVSKÉ TIPY

- ❖ **PŘÍSPĚVKY NA PROVOZ FARNOSTI** lze posílat na bankovní účet: **1011061807/5500**
- ❖ Sběrka v rámci neděle Božího slova (25. ledna) – podpora biblického apoštolátu v ČR realizovaného Českým katolickým biblickým dílem; 50 % výtěžku obdrží Česká biblická společnost. Dar lze také poslat na účet 1015502075/5500, zpráva pro příjemce: váš email.
- ❖ **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA:** Pokud jste letos nezastihli koledníky, přispět do on-line kasičky na webu www.trikralovasbirka.cz lze až do 30. 4. 2026. Pro přiřazení částky Charitě Praha-Holešovice je třeba uvést směrovací číslo „170 00“ jako variabilní symbol. Využít lze také QR kód přiložený nalevo (platnost do 31. 1.)

QR platba

Výnos Tříkrálové sbírky je rozdělen podle předem daného klíče: 65 % vybraných prostředků se vrací charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % na rozvojovou pomoc v zahraničí, do krizového fondu, odkud jsou prostředky uvolněny při mimořádných událostech u nás i ve světě, 5 % využije na své projekty Charita Česká republika, 5 % tvoří zákonné režie sbírky.

Váš tip na zajímavou událost sdělte redakci FL či na e-mail jan.rosypal@centrum.cz

Hrozba nenávisti, netolerance a extrémismu je stále živá. V naší zemi jsme na vlastní kůži zažili dva totalitní režimy a už nikdy se k nim nechceme vrátit. Proto vznikl projekt Zvony paměti, díky kterému si my, Pražané, připomínáme žijící i zemřelé osobnosti, které bojovaly proti totalitám. Ve čtvrtek 29. 1. v 15:00 bude vyzváň ze svatomikulášské zvonice na Malé Straně zvon Mikuláš za P. Františka Kohlíčka, který byl v letech 1969–1983 kaplanem u Sv. Antonína. Pro ty mladší, kdo P. Kohlíčka nepamatují, řekněme krátce, že to byl opravdu vzácný člověk a kněz, který hořel pro Krista. Když se po devíti letech věznění vrátil do pastore, byl k nezastavení. Ráno i večer jste mohli zahlédnout jeho drobnou postavu, jak někam spěchá: za nemocnými, aby jim podal Eucharistii, do kostela na mši či povzbudit různé skupiny věřících při modlitbě a vzájemném sdílení. Kdyby se dělal průzkum mezi těmi, kdo ho znali, určitě by ho většina doporučila ke svatořečení. Otče Kohlíčku, přimlouvajte se za nás a vy, kdo máte ve čtvrtek čas, přijďte na Malostranské náměstí.

ve

KALENDÁŘ FARNOSTI SV. ANTONÍNA PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

- ❖ **Od 18. ledna do 25. ledna** proběhne **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Obzvlášť důležité je přimlouvat se za jednotu křesťanů uvnitř katolické církve a též o ni usilovat.
- ❖ V pátek **23. ledna** se koná v **18 h mše (nejen) pro děti a mládež s doprovodem rytmické hudby**. Zkouška hudebníků bude tentokrát probíhat od 16:15 na faře (kvůli zimě v kostele), do kostela se přesunou hudebníci až na akustickou zkoušku.
- ❖ V neděli **26. dubna** proběhne opět **Farní den**, detaily budou upřesňovány postupně.
- ❖ V neděli **10. května** při mši v 10 h u Sv. Antonína udělí otec biskup Václav Malý **svátost biřmování**.

Všechny tyto akce jsou zveřejňovány ve farním Google kalendáři, který se automaticky propisuje na úvodní stránku farního webu. Jak vyplynulo z farního dotazníku, někteří respondenti o Google kalendáři nevědí, uvádíme proto QR kód pro snadné načtení kalendáře prostřednictvím chytrého mobilu.

„Cílem všech našich snah by neměl být ani tak dokonale splněný úkol, jako spíše naplnění Boží vůle.“

sv. Terezie z Lisieux

Farní listy vydává Farní rada při kostele sv. Antonína. Vycházejí pro vnitřní potřebu holešovické farnosti za dobrovolný příspěvek. Redakční rada: Věra Eliášková, Jitka Rosypalová, Marie Škarpová. Kresba hlavičky na titul. straně – Hanka Roubalová. Tisk Ediční centrum AMU. **Toto číslo vychází 18. ledna 2026. Uzávěrka příspěvků do příštího čísla FL je v sobotu 7. února 2026.**

Dopisy a příspěvky zasílejte na adresu: Farnost sv. Antonína, Dukelských hrdinů 54, Praha 7, 170 00, na redakci Farních listů redakce@svatyantonin.cz. Redakce si vyhrazuje právo krátkit příspěvky. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Adresa webových stránek naší farnosti je www.svatyantonin.cz, kam můžete psát i své dotazy. Pro sdílení zpráv funguje ve farnosti e-mailová skupina svatyantonin@googlegroups.com, Zájemci o připojení k e-mailové skupině pište na adresu: farniakce@svatyantonin.cz.

Finančně podpořit farnost můžete zasláním libovolné částky na účet farnosti č. 1011061807/5500 vedený u Raiffeisenbank (do zprávy pro příjemce, prosíme, uveďte své jméno a příjmení). Na Vaši žádost Vám rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru. Žádost můžete zaslat na emailovou adresu fara@svatyantonin.cz.

